

КАМЕРТОН

Чи можна пояснити камертон?
Сни власні – як роздвоєне мірило?
Хіба до того, як одержиш крила,
Чи правильний обрала слова тон?

А жах середньовічної жаги
Ввижається в якому лікантропії?
І сниться світ усіх антиутопій –
Що ж, вичитаних. Так. Нема снаги

Це визнати. А як то проректи?
(Вам футурум такий же застарілий...)
Прогнози пишеш – віршами зотліле,
У спаленні згоріле самоти.

Готовий натовп до польоту крил,
Та знову замість слухати пророка –
Спрямовує прискіпливості око
На згортки шат у мовця. І на пил.

Відстежує запиленість одерж,
Подертість немистецьку порохняву,
Занедбуючи вись таку синяву,
Що близько, не у слонокості веж.

У голосі вишукуючи хиб, –
Отак іронізуючи з Мойсея, –
Вимажуючи вимпелами – «сé я»,
Відторгнувши і манну, й простий хліб...

Що – модне, що – незряче... Попри все,
Ти обрана побути камертоном.
Як довго – хтозна. Та за тихим тоном
Читають попередження хай се.

24–25.02.2020, м. Буча